

ZILE CU SFINȚI

(*sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice*)

pe luna
FEBRUARIE

Texte diortosite de Pr. Sever Negrescu

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului
TEOFAN
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Doxologia
Iași, 2018

Sete de sfințenie

Editura Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, Doxologia, vine cu o nouă carte înaintea cititorilor și trăitorilor de Hristos, în ostoirea setei acestora de sfințenie.

Gândită ca un sprijin pe calea către Dumnezeu, seria *Zilelor cu Sfinți*, începută odată cu Anul bisericesc (1 septembrie), se va întinde pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, conferind valoare sfântă, îndrăzneală sfioasă și delicatețe vizibilă timpului.

Sfântul, după convingerea părintelui Dumitru Stăniloae, *a biruit timpul, reprezentând umanul purificat și anticipând zărilor umanității desăvârșite* (Dogmatica, 1996, p. 187). Aceleași coordonate și le propune volumul de față, exprimându-le și interpretându-le.

Astăzi, când alergăm după *zile cu soare*, după *zile senine*, după *zile cu belșug*, după *zile îndelungate*, este bine să trăim, clipă de clipă, alături de Sfinții lui Dumnezeu. Un ecfonis din cultul Bisericii noastre enunță următorul adevăr: *Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te*

odihnești. Fiecare zi a anului (a vieții) trebuie trăită întru odihna sinaxarelor, cântărilor, însemnărilor scripturistice și patristice, lecturilor, gândurilor filocalice.

Într-un cuvânt, ne aflăm în fața unei apariții editoriale deosebit de prețioasă și necesară.

O binecuvântăm, sperând că va fi *odihnă* pentru cei ce au și deschidere pentru cei ce nu au, deocamdată, sete de sfințenie.

† Teofan,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

1 FEBRUARIE

**Un copil și două mame
Înainte-prăznuirea Întâmpinării
Mântuitorului nostru Iisus Hristos și
pomenirea Sfinților Mucenici
Trifon († 250), Perpetua și
Felicitas († 204)**

Ziua de 1 februarie a fiecărui an este anticamera Praznicului Împărătesc al Întâmpinării Domnului Dumnezeu și Mântuitor Iisus Hristos. După legea lui Moise, aducerea la Templu, la 40 de zile de la nașterea unui prunc, avea o însemnătate dublă: curățirea mamei care a născut și închinarea pruncului de parte bărbătească lui Dumnezeu.

***

Trifon a fost un copil sărac născut în satul Lampsac din Frigia. A crescut păzind găștele satului și cei din jur i-au descoperit smerenia, curăția și darul puternic al vindecării bolilor oamenilor și al izgonirii duhurilor necurate. A

tămăduit pe fiica împăratului Gordian al III-lea (238-244), cuprinsă de duhul smintelilor, niciun doctor neputând să o vindece până atunci. Umplut de onoruri de către împărat, Trifon le-a refuzat, primind în schimb daruri pe care le-a împărțit săracilor din satul său. Păștea mai departe găștele și se ruga lui Dumnezeu. În zilele împăratului Deciu, la 1 februarie 250, îndemnând pe toți creștinii să nu se depărteze de Hristos, după ce a fost chinuit în multe feluri, și-a dat sufletul în mâinile lui Dumnezeu.

***

Perpetua, matroană romană de 22 de ani, instruită și educată (vorbea și scria latina și greaca) împreună cu sclava ei Felicitas și alți patru tineri creștini au pățimit pentru Hristos la Cartagina, în timpul împăratului Septimiu Sever (191-211). Sfânta Perpetua este unul dintre cele mai frumoase și interesante chipuri din istoria creștinismului, patimile ei pentru Hristos, scrise chiar de ea până în ziua martirului, emoționează și vor emoționa totdeauna pe cei ce cred. Perpetua și Felicitas au primit botezul creștin, în taină, în temniță. Felicitas era însărcinată în luna a opta și a născut în temniță, iar Perpetua avea un copil la sân, pe

care îl alăpta. Nu s-au înduplecat nici de dragostea mamelor pentru prunci, nici de stăruințele părinților și rudelor, ci au mărturisit cu putere și hotărâre credința lor în Hristos, primind cununa muceniciei prin tăierea capetelor cu sabia.

Însemnare

Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece. Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl. Luați aminte, privegheați și vă rugați, că nu știți când va fi vremea aceea. E ca un om care a plecat departe, și-a lăsat casa, a dat puterea pe mâna slugilor, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze. Așadar, privegheați, că nu știți când va veni stăpânul casei: seara, ori la miezul nopții, ori la cântatul cocoșilor, ori dimineața; nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind. Iar ceea ce vă spun vouă le spun tuturor: Privegheați!”

(Marcu 13, 31-37)

Cântare

Sfinte Trifone, preafericite,
învrednicitu-te-ai bucuriei

și veseliei îngerești,
lepădându-te de cele
veselitoare ale vieții
și cu întărirea sufletului
toate întru nimic socotindu-le
și săvârșind vitejește mucenicia,
te rogi acum pentru sufletele noastre.

(*Stihiră*, Mineiul pe Februarie,
ziua întâi)

Lectură

Peste puține zile s-a răspândit
zvonul că vom fi judecați.
A venit pe neașteptate și tatăl meu,
nimicit de durere se ruga
să mă întoarcă de la credință,
zicând: *fie-ți milă fiică*
de părul meu alb,
îndură-te de tatăl tău,
dacă mai sunt vrednic să-mi zici tată;
eu te-am adus, cu aceste mâini,
până la această floare a vârstei,
să nu mă dai spre rușinea oamenilor!
Gândește-te la mama ta și privește
la copilul tău, care nu vor mai putea
trăi fără tine, leapădă-ți credința
ca să nu ne nimicești pe toți.

Acestea le spunea din iubirea sa,
ca tată, sărutându-mi mâinile
și aruncându-se la picioarele mele.
Cu lacrimi mă numea nu numai fiică,
ci doamnă, iar eu sufeream fiindcă
el singur, din tot neamul creștinesc,
n-avea să se bucure de pătimirea mea.

Și l-am mângâiat, spunându-i:
să știi, tată, că noi nu suntem
în puterea noastră, ci în
puterea lui Dumnezeu.

Și el a plecat de la mine
întristat.

(Sfânta Perpetua, *Tata*)

Gânduri filocalice

O, Doamne, Dumnezeule al dumnezeilor și
Împărate al împăraților, Cel mai Sfânt decât
toți sfinții, mulțumescu-Ți că m-ai învrednicit
a-mi împlini fără șovăială nevoița. Iar acum
mă rog Ție ca mâna nevăzutului diavol să nu
se atingă de mine și să mă tragă în adâncul
pieirii. Mai vârtos trimite-i pe sfinții Tăi în-
geri să mă călăuzească spre sălașul Tău prea-
minunat și să mă facă moștean Împărăției

Tale preadorite. Primește sufletul meu și auzi rugăciunile tuturor celor ce vor aduce Ție jertfe întru pomenirea mea. Caută spre dânșii din Locașul Tău cel Sfânt și dăruiește-le darurile Tale cele bogate și nestricăcioase. Căci Tu ești Unul Bun și Milostiv, Dătător de bine în vecii vecilor. Amin.

(Sfântul Trifon)

2 FEBRUARIE

Întâmpinarea Luminii Prăznuirea Întâmpinării Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos

La 40 de zile de la mântuitoarea Naștere a Domnului Iisus Hristos din Fecioara Maria, când cinstitim aducerea Pruncului dumnezeiesc la Templul din Ierusalim, prăznuim și Întâmpinarea Acestuia de către bătrânul Simeon și, prin Simeon, de către întreaga lume. Potrivit rugăciunii bătrânului Simeon, putem vorbi de întâmpinarea Luminii tuturor popoarelor, moment în care se încrucișează Legea cea veche a slovei cu Legea cea nouă a Duhului. Fiecare om trebuie să-L ia în brațe pe Pruncul Iisus în această zi pentru a putea trăi de acum înainte împăcat cu sine, cu semenii și cu Dumnezeu, eliberat de orice păcat și de orice tiranie.

Însemnare

Și iată, era în Ierusalim un om cu numele Simeon; și omul acesta era drept și temător de

Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel; și Duhul Sfânt era peste el. Și i se vestise de către Duhul Sfânt că nu va vedea moartea până ce nu-L va vedea pe Hristosul Domnului. Și din îndemnul Duhului a venit la templu; și când părinții L-au adus înlăuntru pe Pruncul Iisus, ca să facă pentru El după obiceiul legii, el L-a primit în brațele sale și a binecuvântat pe Dumnezeu.

(Luca 2, 25-28)

Cântare

Cela ce ai sfințit pântecul Fecioarei
cu Nașterea Ta și mâinile lui Simeon
le-ai binecuvântat, precum se cădea,
întâmpinat și acum, ne-ai mântuit
pre noi, Hristoase Dumnezeule.

Împacă lumea într-o războaiă
și ne întărește în lumină,
Iubitorule de oameni.

(*Condac*, Mineiul pe Februarie,
ziua a doua)

Lectură

Când m-am trezit dimineața
am întins mâna
spre pata de soare
de pe măsuta de noapte

am mușcat din ea
cu foame și sete

m-am îndestulat
cu aroma și gustul
Luminii

(Lidia Popița Stoicescu,
Întâmpinare)

Gânduri filocalice

Pentru voi toți eu sunt un sfătuitoare, întrucât sunt un discipol al Logosului binevoitor și uman. Vă îndemn să vă grăbiți să întâmpinați învățătura referitoare la Dumnezeu cel adevărat și la creația sa bineorânduită. Nu luați în seamă aberațiile discursurilor artificiale, nici promisiunile zadarnice ale ereticilor plagiatori, ci simplitatea respectabilă a Adevărului.

(Ipolit din Roma)

